Canon de rugăciune la praznicul adormirii Maicii Domnului (1)

(s.v. 15 august / s.n. 28 august)

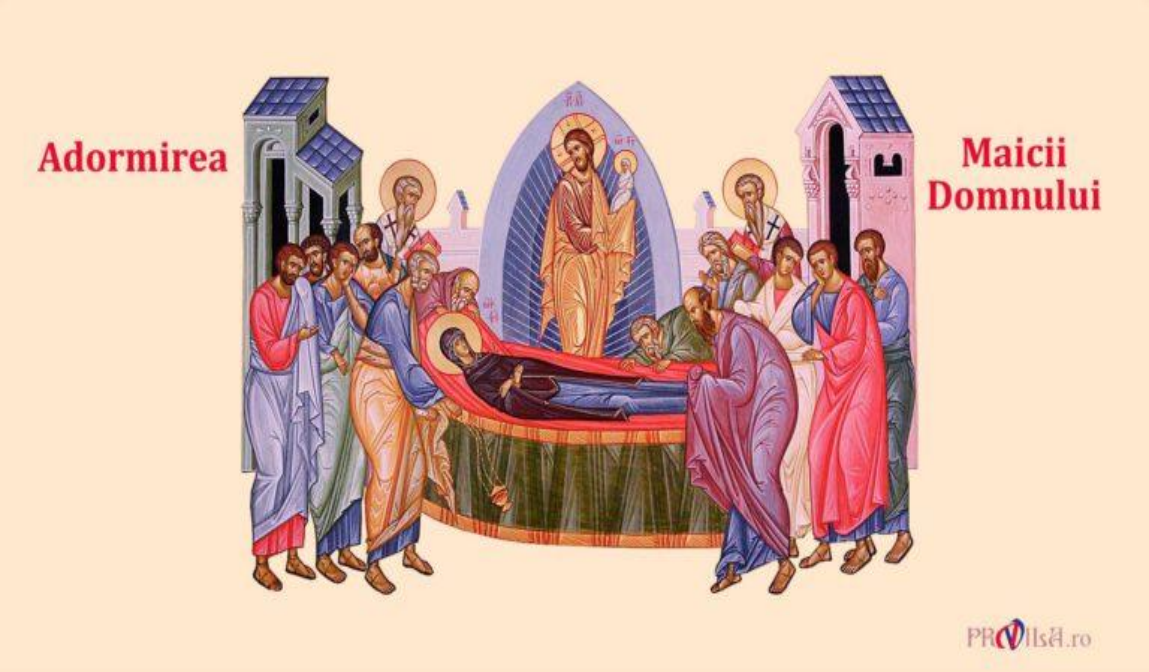

Adormirea Preasfintei Născătoare de Dumnezeu şi pururea Fecioarei Maria (s.v. 15 august / s.n. 28 august):

https://www.academia.edu/43999771/Adormirea_Preasfintei_N%C4%83sc%C4%83toare_de_Dumnezeu_%C5%9Fi_pururea_Fecioarei_Maria_15_august_

https://archive.org/details/adormirea-md

****

Materiale despre Adormirea Maicii Domnului:

https://independent.academia.edu/emystea/Adormirea-Maicii-Domnului

https://archive.org/details/@steaemy?query=Adormirea+Maicii+Domnului

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=+Adormirii+

&&&

facere a lui Cosma

Tropar la praznicul adormirii Maicii Domnului, glasul 1: Întru naştere fecioria ai păzit, întru adormire lumea nu ai părăsit, de Dumnezeu Născătoare; mutatu-te-ai la viaţă, fiind Maica Vieţii şi cu rugăciunile tale, izbăveşti din moarte sufletele noastre.

Cântarea 1

Irmos: Cea împodobită cu dumnezeiasca slavă, sfinţita şi lăudata pomenirea ta, Fecioară, pe toţi credincioşii la veselie i-a adunat şi începând Mariam, cu timpane şi cu hore, cântă Unuia-Născut al tău, căci cu slavă S-a prea slăvit.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Petrecut-au Cetele celor fără trup în Sion dumnezeiescul tău trup cel ce mergea la cer. Şi fără de veste adunându-se mulţimea apostolilor de la margini, a stat îndată înaintea ta Născătoare de Dumnezeu, cu aceia, prea curată Fecioară, cinstită pomenirea ta prăznuim.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Răsplătiri de biruinţă ai luat asupra firii, curată, pe Dumnezeu născând. Însă, urmând Făcătorului şi Fiului tău, mai presus de fire te-ai supus legilor firii. Pentru aceasta, după ce ai murit, ai înviat, cu Fiul tău în veci vieţuind.

Cântarea a 3-a

Irmos: Cel ce eşti Făcător şi cuprinzător a toate, înţelepciunea şi puterea lui Dumnezeu, Hristoase, neclintită şi nemişcată, întăreşte Biserica, cel ce Însuţi eşti Sfânt şi întru Sfinţi Te odihneşti.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Pe tine, femeie moartă, însă mai presus de fire şi Maică a lui Dumnezeu, văzându-te mărităii apostoli, ceea ce eşti cu totul fără prihană, cu frică te-au atins cu mâinile pe tine, cea strălucită cu mărire, ca pe o sălăşluire în care Dumnezeu a locuit văzându-te.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Apucat-a înainte judecata lui Dumnezeu aducând tăierea mâinilor batjocoritoare ale celui îndrăzneţ, păzind în slava Dumnezeirii cinstea sicriului celui însufleţit, în care Cuvântul trup S-a făcut.

Cântarea a 4-a

Irmos: Graiurile proorocilor şi preînchipuirile au proorocit întruparea Ta cea din Fecioară, Hristoase. Lumina strălucirii Tale întru lumina neamurilor va ieşi şi va striga Ţie adâncul cu veselie: Slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Vedeţi, popoare şi vă miraţi că muntele cel sfânt şi prea vădit al lui Dumnezeu, la locaşurile cele cereşti de sus se ridică; Cerul cel pământesc în locaşul cel ceresc şi nestricăcios se sălăşluieşte.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

La viaţa cea pururea veşnică şi mai bună, moartea ta a fost trecere, curată, din cea vremelnică la cea dumnezeiască cu adevărat şi netrecătoare mutându-te, Preacurată, vezi întru veselie pe Fiul şi Domnul tău.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Ridicatu-s-au porţile cereşti, îngerii au lăudat şi a primit Hristos vistieria fecioriei Maicii Sale. Heruvimii te-au ridicat cu veselie şi Serafimii te slăvesc, bucurându-se.

Cântarea a 5-a

Irmos: Dumnezeiasca şi nespusa frumuseţe a bunătăţilor Tale, Hristoase, voi spune: că din veşnica slavă, strălucire împreună vecuitoare şi ipostatnică luând, din pântecele fecioresc întrupându-Te, celor din întuneric şi din umbră le-ai răsărit ca un Soare.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Ca pe nor adunarea apostolilor, Fecioară, fiind purtată, s-a adunat în Sion de la margini, ca să slujească ţie, norului celui uşor, din care Dumnezeu Cel Preaînalt, celor din întuneric şi din umbră, le-a răsărit Soare al dreptăţii.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Limbile cele de Dumnezeu primite, ale trâmbiţelor dumnezeieştilor bărbaţi, cu glas bine răsunător, Născătoarei de Dumnezeu au strigat cântare de petrecere, cu Duhul glăsuind: Bucură-te, izvorul cel nestricat al întrupării lui Dumnezeu celei de viaţă începătoare şi izbăvirea tuturor.

Cântarea a 6-a

Irmos: Focul cel dinăuntru al chitului născut în luciul mării a fost închipuire a îngropării Tale celei de trei zile, al căreia prooroc Iona s-a arătat. Că, fiind izbăvit precum s-a şi spus mai înainte, nevătămat striga: jertfi-voi Ţie cu glas de laudă, Doamne.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Datu-ţi-a ţie cele mai presus de fire Împăratul, Dumnezeul tuturor; că, precum în naştere Fecioară te-a păzit, aşa şi în groapă trupul ţi-a ferit fără stricăciune şi împreună te-a prea mărit în dumnezeiasca mutare, cinste ţie, Maicii, ca un Fiu dă-ruindu-ţi.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Cu adevărat pe tine ca pe o făclie luminoasă a Focului celui fără materie; ca pe o cădelniţă de aur a Cărbunelui celui dumnezeiesc; ca pe o năstrapă şi toiag şi tablă de piatră de Dumnezeu scrisă; ca pe un sicriu sfânt şi ca pe o masă a Pâinii Vieţii, în Sfânta Sfintelor te-a sălăşluit, Fecioară, Cel Născut al tău.

Condac, glasul al 2-lea: Pe Născătoarea de Dumnezeu, ceea ce este în rugăciuni neadormită şi folosinţă, nădejdea cea neschimbată, mormântul şi moartea nu au ţi-nut-o. Căci, ca pe Maica Vieţii, la viaţă a mutat-o Cel ce S-a sălăşluit în pântecele ei cel pururea fecioresc.

Cântarea a 7-a

Irmos: Mâniei celei fără de ruşine şi focului, dumnezeiasca dragoste împotrivin-du-se, focul adică l-a răcorit, iar de mânie şi-a râs; prin vioara cea cuvântătoare şi de Dumnezeu însufleţită, care cu cele trei cântări ale sfinţilor, împotriva organelor de cântare ale păgânilor, în mijlocul văpăii, a răsunat: Prea slăvite Dumnezeul pă-rinţilor şi al nostru, bine eşti cuvântat.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Tablele cele de Dumnezeu lucrate şi scrise cu Dumnezeiescul Duh, Moise cu mânie le-a sfărâmat; iar Stăpânul Aceluia păzind nevătămată pe Ceea ce L-a născut, în Locaşurile cereşti acum a aşezat-o. Cu aceia săltând, grăim lui Hristos: Prea slăvite Dumnezeul părinţilor şi al nostru, bine eşti cuvântat.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

În bine slăvită şi aleasa zi a mutării curatei Fecioare, cu mâini iscusite să cântăm în chimvale şi în lăuta inimii şi cu buze curate să dăm glas gândului înalt în trâmbiţă şi să grăim: Prea slăvite Dumnezeul părinţilor şi al nostru, bine eşti cuvântat.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Poporule, cel de Dumnezeu înţelepţit, adună-te; că locaşul dumnezeieştii slave din Sion se mută la Locaşul ceresc. Acolo este glasul cel curat al celor ce prăznuiesc, glasul bucuriei celei negrăite al celor ce cântă lui Hristos întru veselie: Prea slăvite Dumnezeul părinţilor şi al nostru, bine eşti cuvântat.

Cântarea a 8-a

Irmos: Îngerul lui Dumnezeu cel prea puternic a arătat tinerilor văpaia, răcorind pe cuvioşi, iar pe cei necredincioşi arzând şi pe Născătoarea de Dumnezeu a făcut-o izvor de viaţă începător, stricare a morţii şi viaţă izvorând celor ce cântă: pe Făcătorul singur să-L lăudăm cei mântuiţi şi să-L prea înălţăm întru toţi vecii.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Cu cuvinte au urmat dumnezeiescul sicriu celui de sfinţenie, toată mulţimea cuvântătorilor de Dumnezeu în Sion, strigând: unde te duci acum cortul Dumnezeului celui Viu? Nu înceta privind la cei ce cântă cu credinţă: pe Făcătorul singur să-L lăudăm cei mântuiţi şi să-L prea înălţăm în veci.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Înălţându-ţi mâinile cu care ai îmbrăţişat pe Dumnezeu trupeşte, ceea ce eşti cu totul fără prihană, ai zis cu îndrăzneală ca o Maică către Cel pe care L-ai născut: pe cei pe care mi i-ai dat mie în veci îi păzeşte, că strigă către Tine: pe Făcătorul singur să-L lăudăm cei mântuiţi şi să-L prea înălţăm în veci.

Cântarea a 9-a

Stih: ***Neamurile toate te fericesc pe tine, singura de Dumnezeu Născătoare.***

Se biruiesc hotarele firii întru tine, curată Fecioară, că naşterea fecioreşte şi moartea arvuneşte viaţă. Ceea ce eşti după naştere Fecioară şi după moarte vie, izbăveşti pururea Născătoare de Dumnezeu, moştenirea ta.

Stih: ***Neamurile toate te fericesc pe tine, singura de Dumnezeu Născătoare.***

Spăimântatu-s-au Puterile îngereşti, văzând în Sion pe Stăpânul lor, luând pe mâini suflet de femeie. Căci, către Ceea ce L-a născut întru curăţie, El ca un Fiu a strigat: vino, curată şi cu Fiul şi Dumnezeul tău, împreună te prea slăveşte.

Stih: ***Neamurile toate te fericesc pe tine, singura de Dumnezeu Născătoare.***

Aşezat-a ceata apostolilor trupul tău cel de Dumnezeu primitor, cu frică văzându-l şi cu glas mare vestind. Şi în cereştile cămări, la Fiul tău, mergând, izbăveşti pururea, Fecioară, moştenirea ta.

Sfântul Iustin Popovici - Predică la Adormirea Preasfintei de Dumnezeu Născătoare (1974) - Învierea Preasfintei Maici a Domnului

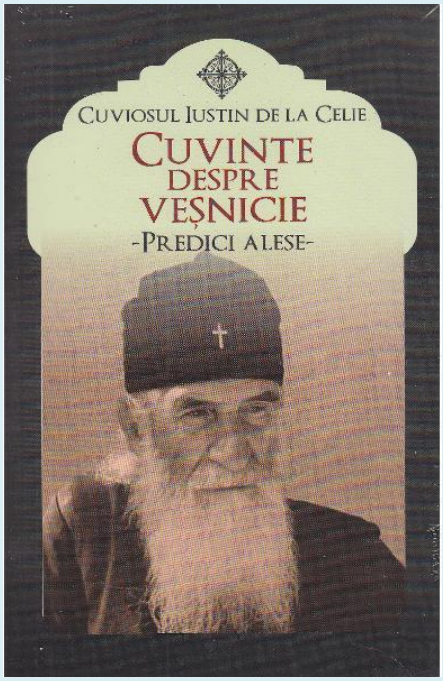

Iată, astăzi, fraţi şi surori, prăznuim primul praznic, prăznuim o altă Înviere. La cea dintâi Înviere a înviat Hristos. Iar astăzi este altă Înviere, Învierea Preasfintei Maici a Domnului, care s-a urcat cu trupul la Ceruri.

Astăzi ea a trecut la cele veşnice, aşa cum trec oamenii la cele veşnice. Însă atunci când toţi Apostolii au petrecut-o şi au înmormântat-o, la înmormântare, din îngăduinţa Domnului, nu a fost prezent Sfântul Apostol Toma. Când a venit peste trei zile, el şi-a făcut cunoscută dorinţa de a săruta mormântul şi sfintele moaşte ale Născătoarei de Dumnezeu. Când au mers la mormânt şi l-au deschis, au văzut că nu mai este trupul Preasfintei Maici a Domnului. Trupul ei îl luase Domnul la Ceruri. Aceasta s-a arătat în aceea zi, căci Preasfânta Maică a Domnului s-a arătat spre seară tuturor Apostolilor şi a făcut cunoscut că ea plecat la Fiul său, deasupra tuturor Cerurilor.

Astfel, întâia după Domnul Hristos, Maica Domnului şi Născătoarea de Dumnezeu a ajuns să cunoască această mare bucurie, să se înalţe cu trupul şi să învieze cu trupul, aşa cum Fiul său a înviat. Prin acestea ea a arătat ceea ce a voit Domnul prin învierea Sa. Aceasta înseamnă că, în această lume, El a înviat-o din morţi, a înviat trupul ei, ca să arate că noi vom învia în ziua înfricoşătoarei Judecăţi. Încă o dovadă a acesteia este şi marele praznic de astăzi, când trupul Preasfintei Maici a

Domnului s-a ridicat deasupra tuturor Cerurilor. Aceasta este calea noastră, aceasta este calea fiecărui om.

Aţi auzit astăzi Sfânta Evanghelie a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu. Atunci când a venit în casa prietenilor Săi, a lui Lazăr şi a surorilor sale (Luca 10, 38-42), Domnul a învăţat ca dintotdeauna adevărurile dumnezeieşti. Atunci sora mai tânără, Maria, s-a aşezat la picioarele lui Iisus şi asculta cuvântul Său. Iar Marta, casnică, sora mai mare, se străduia ca să-L întâmpine mai bine pe Mântuitorul, să pregătească cât mai bine ceva pentru prânz. Şi Marta, în grabă fiind, Îi zice: Doamne, spune-i deci să-mi ajute. Iată, am multă treabă. Iar El îi zice: Marto, Marto, te îngrijeşti şi pentru multe te sileşti; dar un lucru trebuie, un lucru este de trebuinţă (Luca 10, 38-42).

Ce înseamnă acesta? Să ai credinţă în Domnul Hristos şi să asculţi poruncile Sale şi să împlineşti învăţăturile Sale.

Maria partea bună şi-a ales, spune Mântuitorul (Luca 10, 42), acest singur lucru este de trebuinţă fiinţei omeneşti în această lume: să creadă în Singurul Dumnezeu, Cel Adevărat, şi să trăiască după poruncile Sale, acest singur lucru este de trebuinţă fiecărei fiinţe omeneşti. Aceasta ne arată Sfânta Evanghelie de astăzi, a Preasfintei Maici a Domnului.

Căci şi noi trebuie să înviem în ziua înfricoşătoarei Judecăţi. Şi noi trebuie să ieşim din trupul, care astăzi este cu noi, ca şi el să se curăţească şi să învieze în Viaţa veşnică. Aceasta se va petrece fără îndoială, dovada este faptul că Domnul a înviat cu trupul şi viază cu trupul în Ceruri, şi deasupra tuturor Cerurilor. Şi acelaşi lucru s-a petrecut şi cu Preasfânta Maică a Domnului, şi ea viază în Ceruri, şi deasupra tuturor Cerurilor. Căci ea, cea dintâi, a împlinit Evanghelia Domnului Hristos.

Preasfânta Maică a Domnului, născându-ne pe Mântuitorul, a împlinit toate poruncile Sale pe pământ (Luca 3, 51; 10,28), şi astfel a dat tuturor oamenilor pildă ca şi noi să facem la fel. Nu numai aceasta, dar ea dăruieşte fiecăruia forţa şi puterea să se întoarcă spre ea şi să împlinească poruncile Domnului Hristos.

Şi Preasfânta Maică a Domnului arată prin nenumărate minuni că ea este, cu adevărat, după Domnul Hristos, întâia Apărătoare a neamului omenesc, şi că tot ceea ce are loc în Biserică se întâmplă prin ea. Ea ni L-a născut pe Dumnezeu şi prin aceasta ne-a dăruit toate bunătăţile cereşti, toată vrednicia cerească. De aceea, spune un Sfânt Părinte, toate darurile pe care ni le-a adus Domnul Hristos, ni le-a adus prin Preasfânta Sa Maică, prin Preasfânta Născătoare de Dumnezeu. Şi nouă

ne trebuie aceste daruri, darurile vieţii, ne trebuie Adevărul dumnezeiesc, Dreptatea dumnezeiască, Binele dumnezeiesc, Dragostea dumnezeiască, toate acestea ne sunt de trebuinţă. Şi toate acestea le dobândim de la Domnul Hristos prin Preasfânta Maică a Domnului, care se roagă pentru noi, care cere în rugăciune toate darurile Sale dumnezeieşti pentru fiecare făptură omenească ce i s-a adresat pentru ajutor.

Fie ca ea să fie mijlocitoare între noi şi Fiul său Dumnezeiesc şi să ne dăruiască puterile dumnezeieşti ce ne sunt de trebuinţă pentru a duce viaţă cucernică în această lume. Iar viaţa noastră începe aici pe pământ şi se continuă în toate veacurile. Fie ca Preasfânta Maică a Domnului să ne conducă şi să ne călăuzească întreaga noastră viaţă şi să ne scoată din această lume, să ne facă să intrăm în cealaltă lume, în Împărăţie, în Împărăţia veşnică a Fiului său, ca să putem şi noi, nevrednicii, să-L slăvim pe Minunatul său Fiu, pe Domnul şi Dumnezeul şi Mântuitorul nostru Hristos şi pe ea să o avem totdeauna călăuză în toate lumile şi vieţile. Amin.

(din: Cuviosul Iustin de Celie, Cuvinte despre veşnicie – predici alese, Editura Egumeniţa, 2013)